

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glđ. 21—
Za samo večerno izdanje 12—
Za pol leta, četr leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osemtnice in javne zahvale, domači oglašitvi se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema upravništvo. Naročnino in oglašje je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstir.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Budimpešta 11. Gosposka zbornica je sprejela vso skupino nagodbenih zakonskih načrtov z vsemi glasovi proti enemu. Jutri bosta imeli obe zbornici seje.

Petrograd 11. Vsled smrti velikega kneza Jurija Aleksandroviča se je zaukazalo trimesečno dvorno žalovanje.

Petrograd 11. Uradni list razglša naslednji carski proglas: Dne 28. junija je umrl v Abastumani naš ljubi brat in prestolonaslednik, veliki knez Jurij Aleksandrovič. Bolezen, za katero je trpel veliki knez, bi se morda, kakor se je videlo, umaknila zdravljenju in uplivom južnega podnebja, a božja previdnost je sklenila drugače.

Pokoré se božjemu sklepu, pozivamo vse svoje zveste podanike, da se udeležijo naše globoke žalosti ter da srčno molijo za dušni mir in pokoj našega blagopokojnega brata. Od danes, dokler se Bogu ne zljubi, da nas blagoslovi z rojstvom sina, pripada pravo nasledstva na podlagi zakona o nasledstvu našemu ljubemu bratu velikemu knezu Mihajlu Aleksandroviču. (Novi prestolonaslednik Mihail je rojen dne 22. novembra (4. decembra) 1878., je torej v 21. letu svoje dobe.)

Petrograd 11. Minister za notranje stvari, za nauk, pravosodni minister in viši prokurator sv. sinode so izdali skupno naredbo, s katero se popolnoma prepoveduje izdajanje lista »Načelo«.

Bruselj 11. Narodna banka je znižala bančni diskant za pol odstotka.

Lourenzo Marquex 11. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Angleška križarka »Doris« s poveljnikom mornarske postaje na Kapu in topničarka »Witgeon« sta dospeli semkaj.

PODLISTEK

Vaški črednik.

— Spisala Desimira. —

Prišel sem na njegov dom. Ravno so kosili, pa mlatiče so imeli. Rekel sem: Dober dan, družina! In Bog vam blagoslovi! Tonče mi ni nič odgovoril, pa videl sem, da se mu je roka tresla in debele kaplje so mu padale preko nosa v žlico in potem na prt.

Jaz sem pa korajžjo dobil in sem mu rekel: »Ti Tonče! Veš! Jaz sem imel enkrat osliča, da mi je iz Idrije nosil jabolka, pa je znal bolje brati, nego ti. Tako sem mu povedal, pa sem šel naravnost proti domu.«

Oče župan ga je še vprašal nadalje: »Kako pa je bilo s tvojo smrtjo v vodi?«

»I kako je bilo, vsega sem se bil naveličal na tem svetu, in sklenil sem umreti; pa kako? Premišljal sem in premišljal, na kak način bi se za svojim sorodnikom spravil na oni svet, pa nobena smrt mi ni bila po volji. Kar mi je prišla voda na misel. Aha! sem si dejal, utopim se! In res sem šel na konec Jagenškega mlina in sem potaknil glavo v vodo. Ali vtopi se človek, če se moreš! Tako je bilo moji glavi notri v vodi, da ni bilo vzdržati. Hitro sem potegnil glavo iz vode in sem dejal: To že ni nič, to je prehudo. Umreti

10-letnica in blagoslovljenje zastave
pevsk. društva „Adrija“ v Barkovljah.

(Dolge.)

Množica se je usula s prostora pred cerkvijo na ulico in se razvrstila zopet v veličasten sprevod z ravnokar razvito novo zastavo na čelu. Ob zvokih veselih koračnic se je pomikal sprevod po ulici okoli ljudske šole, odkoder se je vrnil na glavno cesto in se pomikal dalje mimo kopelji Excelsior, palače znanega Cesare — mož je najbrže slabo kosil tega dne — po vrtu na obrežju in dalje po obrežju do stare krčme »Obrtniškega društva«, od koder se je povrnil v »Narodni dom«. Po ulicah je vrvelo ljudij, ki so radostnih obrazov opazovali ta lepi in nenavadni prizor. Po ulicah je bilo tudi mestne laške gospode, ki pa se je vedla povsem mirno in se je vzdržala vsakega pojasa. Le v kopelji Excelsior je žvižgalo nekaj — paglavcev, na kar pa ni reagovala živa duša. Pre-radostni smo bili, da bi nam mogla taka pobalinstva greniti veselje. Za nas je bilo žvižg nje brez pomena, ali za slavne oblasti ne bi smela biti taka izzivanja brez pomena. Denimo, da naša množica ne bi bila tako mirne nravi in da ni bila že v naprej te trdne volje, da se ne da izzivati, in da bi bila marveč reagovala: kdo more vedeti, kaj bi se bilo razvilo iz vsega?! Ob takih prilikah, ako se je množice polastila razdraženost, nastajajo čisto iz malih vzrokov prav velike posledice. Naši ljudje so se vedli dostojno, mirno, taktčno, kar priznava tudi »Piccolo« s tem, da ni vedel reči besedice o vsej slavnosti; tem bolj so brezvestni in kaznjivi poskusi za izzivanje in le v interesu javnega miru bi bilo, da bi oblasti že v kali zatrle take poskuse, prijemši take pobaline za lase.

Po sprevodu se je hipoma napolnil ves vrt »Narodnega doma«, kjer se je vršil ganljiv del te lepe slavnosti.

sem pa vendar-le hotel. Kaj ko bi poskušal umreti od lakote? In skušal sem še to. Tri dni nisem nič jedel, pa tudi spal nisem nič. Fantiči v vasi so izvedeli, kaj da namerjam, pa so me hodili klicati: Janez pridi doli z skednja, ti kupimo mastne pečenke! Jaz pa sem jim odgovarjal: Ne grem doli, ne, ne maram za vašo pečenko; jaz hočem umreti od lakote! Ne pridržite me na svetu, ne!

Tretji večer sem pa šel k Jagenški Tončki in sem jo vprašal: »Tončka, imaš kaj kislega mleka, pa črnega kruha?« Pa mi je prinesla latvico kislega mleka, pa črnega kruha. Tisto noč sem pa tako dobro spal, da še nikdar tako ne.

»Potem si pa misel na smrt opustil popolnoma?«

»I kaj pa hočem, ker je vse tako hentano hudo.«

»Kaj pa, Janez, v mesto še kaj zahajaš?«

»Nič več ne hodim tja, tako se mi je zamerilo. Ko sem bil zadnjič tam, sem po vsem mestu iskal vrček starega piva; kaj menite, da sem ga dobil? Nikjer ga niso imeli. Kjer sem vpraševal po starem pivu, povsodi so imeli le svežega, jaz pa ne maram za sveže, meni se veliko bolj prilega staro. Čim starejši je, bolj me pohladi. Kaj bom hodil v mesto, ko ne dobim niti vrčka starega piva. V naši vasi ga pa dobivam kolikor ga hočem. In tiste podceedke iz sodčkov še celó zastonj. Zato

Na velikem odru, ob kateri so pritrdili vse tri zastave, so se razvrstili pevec in pevke »Adrije« in kmalu je stopila na oder, frenetično pozdravljena, preblagorodna gospa kumica, spremljana po predsedniku slavnostnega odbora, gospodu Razmu. Obrnivši se do gospe kumice je ta poslednji povdarjal, v koliko čast si šteje društvo, da je njega zastavi kumovala toli odlična žena in slovenska rodoljubka; uverjen pa je, da tudi gospej kumici ostane ta dan v neizbrisnem spominu. (Občinstvo je priredilo ovacijo gospej kumici.) Obrnivši se do bogato okrašene slike pokojnega Dragotina Martelanea, je vskliknil govornik, da mu je prav živo pred očmi, kako bi danes plapolala duša pokojnemu Dragotinu, ako bi bil med nami in bi videl, koliko divnega sadu je rodilo njegovo plemenito delo. Njega ni med nami, ali to je gotovo, da plava njega duh nad nami, kateremu hočemo ohraniti nevenljivo hvaležen spomin. Vse oči so bile obrnjene na sliko Martelančeve in množica je zaorila trikratni: Slava njegovemu spominu!

Na to je kumica, preblagorodna gospa Zinka dr. Rybářeva, z zvonkim glasom in tako navdušeno, da se jej je videlo, da jej prihajajo besede iz globine nje slovenskega srea, izustila nastopni govor:

Mili Slovenci in drage Slovenke!

Sree človeško v žalosti in v veselju izliva svoje čute v vzvišene besede, v harmonične glasove — v pesem. Zlasti nam Slovincem, ki nam je Bog dal mehko in občutljivo sree, je pesem mila spremljevalka skozi vse življenje. Koder živi Slovenec, glasi se tudi krasna njegova pesem. Da pa tukaj na južni meji Slovenstva, ukljub vsem nasprotstvom, še ni vtihnula pesem slovenska, in da ni še sovražna sila zatrla slovenskega glasu in in slovenskega duha, to je v prvi vrsti zasluga narodnih naših pevskih društev. Ona so čuvarji tega našega zaklada, ona so s tem

pa ne hodim več v mesto, tam ni več za me, še za denar ne dobiš nič pametnega.

Prejšnja leta sem večkrat zahajal v mesto. Je pa bilo tudi vse drugačno; po ulicah sem nabiral polne žepe ostankov od smotk. Zdaj pa pojdi, ne dobiš ga ostanka več, če bi ga z lučjo iskal o belem dnevu. Ti škrici so se tako navadili, da pobirajo vse ostanke od smotk. Napravljajo si take palice, ki imajo žebličke na koncih; pa hodi po ulici, vidi ostanek od smotke, pa ga natakne, sname, pa v žep žujim!«

Ker bi bil župan rad zvedel še kaj, je vprašal smejé se:

»Čudim se, Janez, da tebi ugaja staro pivo? Mi drugi zahtevamo svežega, ti pa le staro pivo.«

»Jaz pa za sveže ne maram, tista pijača ni prav za nič. Kar zdrzne po grlu, da je nikjer nič ne čutim. Staro pivo pa leze počasi, me ohladi, oveseli, pa tudi nasiti me.«

»Kaj si zdaj brez vse službe in zaslužka, Janez?! Kje pa stannješ?«

»Prenočujem po skednjih, kjer dobim odprto, pa se zarijem v slamo. Zaslužil sem vsaki teden nekoliko od loterije. Nosil sem v trg staviti številke, a zdaj sem opustil še to; zadnje številke, in ti presneti časniki so me tako razjezili, da jih ne ponesem nikdar več. Vam povem, kako se je to zgodilo. (Pride še.)

tudi čuvarki naše narodnosti. Tako je tudi »Adrija«, katere desetletnico slavimo danes. V vsem času svojega obstanka je »Adrija« vedno izpolnjevala častno narodno nalogo svojo in stopala o vsaki priložnosti v prvi vrsti narodnih društev. Ponosna sem, da mi je to društvo naklonilo čast kumice krasni zastavi njegovi. Srčna mu hvala! Važnost tega društva pripoznali ste pa tudi vi, častiti zastopniki drugih slovanskih društev, s tem, da ste se v tako lepem številu udeležili današnje slavnosti. Bodite pristržno pozdravljeni tudi Vi, ki slavite častni dan slovenske pesni v Barkovljah pod našo zastavo. Krepko naj vedno doni slovenska pesem na jadranski obali, prijatelju v tolažbo, sovražniku v strah in Slovenstvu v čast! A ti, slovenska zastava, veselo vihraj nad slovensko Adrijo zdaj in vekomaj!

Ko je završila, je občinstvo zopet prirejalo ovacije vrli govornici. Od vseh strani so jej segali v roko.

In potem so mogočno zadoneli akordi zbora »Naša zastava«, katerega so zapeli pevci »Adrije« precejno in navdušeno. Godba je jela svirati in občinstvo, v kolikor se ni vrnilo v mesto na obed, je poselo okolo miz, kjer je preživelo radostnih trenutkov v prijateljskih razgovorih in ob zvokih glasbe. (Zvršetek pride.)

Slovensko šolsko vprašanje v Trstu na shodu slovenskih socialistov v Rojani dne 9. julija 1899.

Za danes priobčujemo poročilo o tem shodu, kakor nam je došlo in si pridržujemo nekoliko opazk za drugo priliko.

Na shodu je bilo navzočih kakih 200 oseb. Vlado je zastopal g. viši komisar Bacher. Ob 5. uri je sklicevalatelj g. Etbin Kristan otvoril shod. Predsednikom je bil izvoljen g. Prijatelj, zapisnikarjem g. Jeraj.

Gosp. Etbin Kristan je utemeljeval resolucijo glede slovenskih šol v mestu Tržaškem blizu tako-le:

Šolsko vprašanje v Trstu je postalo važno iz dveh razlogov. Eden teh vzrokov je tista afera pod vodo, tisto gibanje med buržoazijo italijanskega jezika za Salezijance in proti istim, vsled katerega gibanja se je italijanska buržoazija začela že cepiti. Drugi razlog je nepovoljna rešitev prošnje slovenskih meščanov za slovensko ljudsko šolo v Trstu. V ožgled tem dogodkom bi bil političen greh, ako bi se socijalni demokratje v tako važnem trenutku ne lotili šolskega vprašanja. Govornik naglašja že sedaj, da socijalisti uprizore tako »agitacijo, tak rumor in duševni kraval, da se gospoda primejo za nos in za ušesa«. (Klic: bravo!) Pri nas se je vedno le meščanstvo zanimalo za šolsko vprašanje, in o tem so šle šole rakovo pot. Da, mi v Avstriji nazadujemo, da se moramo tega sramovati...

Kaj je prav za prav šolsko vprašanje?

S tem, da se je rodil, si je pridobil človek pravico do izobraževalnih sredstev, do tega, da napreduje. V nas pa je izobražba še vedno nekaj monopol žepa. Bogatec preriva svojega sina, pa bodi le-ta še tolik tepec, do doktorske diplome, do časti in dobre službe. Sin siromaka pa, naj je še tako nadarjen, more, ako se mu dobro godi, postati — dninar.

Za šolsko vprašanje se zanimajo v prvi vrsti klerikaleci. Govornik naglašja znano stališče svoje stranke, da treba vprašanje Salezijancev presojati z antiklerikalnega stališča. Slišal je sicer mnogo dobrega o Salezijancih, a vse to ga ne more odvesti od principa, ki je protiven vsakemu nazadnjaštvu. In nazadnjaški so tudi gospoda okoli »Piccola« in »Indipendenteja«. Navidezno so sicer liberalni, radikalni. »Ako jih vprašaš, tolčejo se na prsa. Potem pa malo popraskaj, pa vidiš, kako izpod tega radikalnega Laha gleda reakcionar«. Radikaleci zahtevajo Salezijance z obzirom na narodnost. »Italijani so, in to nam je dovolj!« pravijo. Vraga so Italijani; nič drugega niso nego poslušni sluge višje hijerarhije... Socijalisti bi sicer lahko mirno gledali, kako se meščanstvo tepe. Kedar koli se tepe, sme se pričakovati, da je to koristno za govorniško stranko. A Salezijancev ne kličejo v Trst, da bi vzgajali otroke tržaških milijonarjev, ampak otroke proletarcev, najbližnjih bratov hočejo pobirati ter jih podajati milosti krščanske ljubezni.

Proletariat pa protestira proti temu, da se hoče njegove otroke pognati v »duševno sužnost«. Proletariat zamuje miloščino. On zahteva pravico za-se in za svoje otroke. Današnja družba je te naše otroke oropala krah in izobraževalnih sredstev; ona je dolžna, da jim vrne kruh, da jim vrne omiko! Tržaška buržoazija, ki si je iz žuljev proletarijata nabrala svoje milijone, je dolžna, da podeli tem otrokom pravico!

Govornik prehaja potem na prošnjo slovenskih meščanov za slovensko ljudsko šolo ter podaja zgodovino vse afere, iz katere sklepa, da mora biti naše namestništvo pač jako preobloženo z delom. On se ne čudi, da je potrebovalo namestništvo toliko časa, da je rešilo utok; saj so socijalisti uložili še pod Rinaldinijem pritožbo zaradi nekega razpusta v Škedenju, ki še do danes ni rešena. Govornik izvaja, da zato dosežemo toliko, ker tako pohlevno prosimo. Čudi se stranki, ki se je 30 let borila za eno stvar, ne da bi jo dosegla... Govornik zavrača tiste, ki bi dejali, da so slovenski socijalisti postali šovinisti. Ravno da niso, hočejo dokazati. S stališča mednarodne enakopravnosti, enakopravnosti tudiza-se in za svoje otroke zahtevajo socijalisti slovenske šole. »Ne ene slovenske ljudske šole, tudi slovenskega gimnazija in vse mogoče druge šole, katere potrebujemo, zahtevamo!« (Odobranje).

Italijanska buržoazija se izgovarja: »Kaj naj bi človek še storil za slovensko ljudstvo; to je nazadnjaško, neumno ljudstvo«. Na tem je veliko resnice. Slovensko ljudstvo je zaostalo, konservativno je, recimo nazadnjaško. In Avstrija izrablja to ljudstvo v svoj lastni dobiček. Ali je pa to pametno, da nam zaradi tega odreka šole? Če smo neumni, zakaj smo? Za to, ker nam ne dajo šole. Če hočete, da naš narod ne bo reakcionar, dajte mu šole, iztrebite tisto reakcionarstvo! Govornik priznava, da oi bilo naivno, če bi mislil, da italijanska buržoazija kar čez noč postane drugega prepričanja v tem pogledu. Vse lepe besede, vsi utoki, vse to ne pomaga nič. Treba je poslužiti se drugih sredstev. Govornik citira nekaj vrstic iz utoka od leta 1894., iz katerega se vidi, kako klečeplazno prosimo za svojo pravico. Slovenski proletariat potrebuje šol ter izjavlja, da jih mora imeti za vsako ceno. (Dobro!) Z resolucijami ne pridemo nikamor. Pokažimo enkrat, da smo faktor, s katerim treba računati. Pokažimo, da je res toliko slovenskih starišev v Trstu, in torej tudi toliko otrok, da so slovenske šole res potrebne. Ljudsko štetje je namreč slabo dokazalo to. »Piazza grande« ima tako krasno lego. Lep, velik prostor je to. Na straneh so kavarne, da lahko sedež, če si truden. In z municipija se tako lepo vidi na ta trg. Če bi koga mikalo, nas lahko šteje. Kaj ko bi si dali nekega lepega dne rendez-vous na velikem trgu?! Saj ni prepovedano izprehajati se, kjer se komu poljubi... Če drugega ne, vsaj to bi dosegli, da bi gospoda imeli argument, da smo tukaj! — Kaj bi se potem zgodilo, tega govornik noče povedati. Bil bi slab vojskovodja, ako bi hotel izdati sovražniku ves svoj načrt. Mi hočemo, da gospoda enkrat izpozna, da ima proletariat svoje zahteve, da zahteva svoje pravice. (Zvršetek prih.)

Politični pregled.

TRST, 12. julija 1899.

Nagodba med Avstrijo in Ogersko.

Ministerski predsednik grof Thun in minister za trgovino baron Dipauli se mudita sedaj v Budimpešti, kjer sta se večeraj sešla v konferenco s svojimi ogerskimi tovariši v ta namen, da se določijo zadnje formalnosti glede uveljavljenja potom naredb vseh onih določeb, ki niso obsežene v načrtu zakona ogerskega glede avtonomne uredbe carinarskih stvari. Mej vprašanji, ki so se razpravljala, je bilo tudi vprašanje užitnine. Uredba tega vprašanja je nujna, ker je žetev pred durmi in morajo nekatera določila že s 1. avgustom stopiti v veljavo.

Pokojni veliki knez in prestolonaslednik ruski, Jurij Aleksandrovič je dobil bolezen, ki ga je spravila v grob, leta 1892, ko je služil kakor poročnik v prvi deviziji brodovja. Na »Svetljani«, ki je bila zasidrana v Kronstadtu, so imeli vajo in o tej priliki je pokojni veliki knez padel tako nesrečno, da mu je stisnilo prsa. Od

tedaj je bolehal vedno in se mu je leta 1894. bolezzen shujšala tako, da so ga po nasvetu zdravnikov poslali v Algijer in Madejro. Pozneje je kazalo, da se bolezen hoče obrniti na bolje, zlasti ko je bival v zdravilišču Abas Tuman, in je velenadarjeni veliki knez zopet začel s svojimi studijami o raznih strokah človeškega znanja. Pokojnik je bil tudi velik prijatelj godbe. Z smrtjo Jurija Aleksandroviča je carska hiša izgubila jednega najljubeznivejših in najnadarjenejših členov. Jurij Aleksandrovič je bil — dokler ni obohel — jako vesele naravi, a tudi nenavadno blagega srea. Rad se je pogovarjal s priprostim narodom in tudi pomagal. Zlasti je skrbel za zboljšanje položaja svojih kozakov, katerim je bil hetman. V politiki sicer ni nastopal, ali sledil je političnim dogodkom z vso pozornostjo. O prestolonasledniku Juriju Aleksandroviču so govorili, da je najpridnejši čitatelj novin v Rusiji.

Pokojnika in brata mu, sedanjega carja, je spajala vez najiskrenejše ljubezni in je gotovo, da je ta smrt povzročila veliko žalost v rodbini carski.

Med Avstro-Ogersko in Zjedinjenimi državami severoameriškimi je sedaj mala afera, ki pa seveda gotovo ne bo imela nikakih posledic za seboj, ki bi moglo kaliti dobro razmerje mej obema državama. Ali jako zanimiva je vendar le ta afera, ker nam kaže, kako neiskrene so vsikdar Zjedinjene države severoameriške, oziroma anglosaksonsko pleme, ki gospoduje tudi tam. V septembru 1897. je bil navstal štrajk v nekem rudniku v Pensilvaniji. »Šerif« je pozval štrajkujoče delavce, naj se razidejo in ker se delavci niso hoteli pokoriti, je dal streljati nanje. 22 delavcev je bilo ubitih, 36 pa ranjenih. Večinoma so bili avstrijski podaniki. Avstrija je zahtevala od ameriške vlade odškodnino v prilog rodbinam po bitih. Pričela so se pogajanja, toda zavlačevala so se tako, da je slednjič Avstrija predlagala, naj se stvar predloži mirovnemu sodišču. A sedaj prihaja tisto interesantno: vlada Zjedinjenih držav je odklonila ta predlog prav isti hip, ko se nje zastopniki na konferenci v Haagu najgorečnejše potezajo za institucijo — mirovnih sodišč. Tako v besedah, tako v praksi.

To je anglosaksonska neiskrenost. In še to v takem vprašanju, ko ne gre za nikako državno-pravno vprašanje in ni angaževana nikogar čast in se torej tudi nikomur ni bati ponižanja. Isto zavratno igro so igrali »Amerikanci«, ko se je v Havani razpršila v zrak njih ladija »Maine«, ko so dolžili Španjce, a vendar niso hoteli pritrditi mirovnemu sodišču, samo da je moglo priti do — vojne in žetve, ki pa morda ne prinese blagoslova.

O atentatu razkralja Milana piše »Information«, da srbska vlada politički izkorišče ta dogodek. Porabišvi ta atentat je uprizorila pravo gonjo proti radikalni stranki. Kmalu ga ne bo več v tej stranki moža, odličnega po talentu ali značaju, ki ne bo sedel v zaporih, tožen ali radi krivde, ali radi sokrivde na atentatu. O takih dogodkih bi morali natančno proučiti dejstva in varovati bi se morali pred splošnimi obtožbami in — policijskimi fantazijami in ne smeli bi takoj iskati komplotov. Srbska vlada dela ravno narobe; očitno zato, ker hoče ta napad uporabiti za uničenje radikalne stranke.

Tako postopanje zaslučuje najstrožjo moralčno obsodbo in bo imelo najnevarnejši posledice za dinastijo in srbsko državo.

Mi bi rekli še, da sosebno Milan potrebuje »komplotov« kakor riba vode, in posebno zato, ker, ako bi ne bilo »komplotov« proti dinastiji Obrenovičev, bi bili že zdavno odpravljeni on in njegove kreature in že zdavno bi videl jasno tudi — mladi kralj Aleksander.

Costantino Ressimann. Dne 8. t. m. je umrl v Parizu bivši italijanski poslanik istotam, Costantino Ressimann. Pokojnik ni stopal na javno pozorišče, ali njegova zasluga je morda, da ni prišlo do spopada med Francozi in Italijani. Mož je bil iskren povspeševatelj prijateljstva mej obema romanskima narodoma. Zato pa ni bil priljubljen glasovitemu Crispiju, ki je v svoji megalomaniji, in deloma zaveden po Bismarcku, po vsej sili hotel izzvati vojno med Francozi in Italijo. In leta 1895 je brutalni Crispi izgnal Ressimanna iz poslaniške palače kakor zadnjega hlapca. Ressimann je ostal v Parizu do svoje smrti. Ali pred smrtjo je do-

živel to zadoščenje, da je Crispi, razkrinkan za to, kar — je, vržen z oblasti in da sti se Francija in Italija jeli približevati, da se je torej Italija jela vračati na ono pot, na katero jo je vedno silil Ressimann. Naše čitatelje utegne zanimati tudi to, da je bil Ressimann rodom — Tržačan.

Domače vesti.

«Slovenec» nam očita podlost; ali prav za prav ne nam, ampak «suspendiranemu duhovniku», ki je baje napisal v «Naši Slogi» notico, da vladajo sv. Cirila in Metoda po koledarju kakor da sta dva — eigana! Tu imamo torej napad na osebo — ki pa je najodločneje odklonila vsako obrambo pred tem napadom — radi stvari, ki je bila v javnem listu. Že to samo na sebi je — da ne rečemo hujšega — nelojalno; ali v tem slučaju bi mi lahko posegli v «Slovenčev» slovar in bi rekli, da je — podlo, ko je znano, da »Naša Sloga« izhaja v Pulju, da je tam nje glavno in odgovorno uredništvo, ter da dotični «suspendirani» duhovnik biva v Trstu in je sedaj le sotrudnik listu!

Svoje stališče o prekladanju praznika naših blagovestnikov je raztolmačeno v članku «Praznik sv. Cirila in Metoda», ki smo ga začeli prijavljati zadnjič. Na to konstatacijo se omejujemo tem laglje, ker se je omenjeni članek spisal v sporazumljenju z dvema odličnima katoliškima duhovnikoma. Če tudi bi bili podli, ali v družbi smo — ki ni podla!!

Uradniški kasino. Dne 10. t. m. zvečer se je zbralo pri «Ogerskem kralju» 52 tuk. e. kr. uradnikov različnih strok, da se posvetujejo o ustanovitvi uradniškega kasina. Carinski viši oficijal g. Oswald je pozdravil navzoče ter razlagal važnost takega društva, ki bi v Trstu, kjer živi okoli 3000 uradnikov, lepo uspevalo. Ne samo, da bi v njem bil reprezentiran uradniški stan; tako združeni bi tudi lažje dosegali raznih stanovskih koristi, n. pr. zvišanje aktivitetne doklade, ki znaša danes le 60% doklade, kakor jo uživajo uradniki na Dunaju. Prosil je došle druge, da agitirajo v svojih oddeljenjih, da namerjanemu društvu pristopi kolikor večje število in da vsak dikaster pošlje svoje zapne može dne 22. t. m. ob 1/2 9. uri zopet k «Ogerskemu kralju» v svrhu nadaljnjega dogovarjanja.

Od viših uradnikov ni prišel niti jeden. Zdi se torej, da je bila naša zadnja notica o tej stvari, pod naslovom «Smrti udarec itd.», v toliko pogrešna, da inicijativa za ustanovit. v uradniškega društva ni izšla iz viših krogov, ampak od nižjih uradnikov, in sicer specijelno carinske stroke. Pravi povod temu gibanju pa je bilo, kakor se nam poroča, da se prepreči ustanovitev slovenskega kluba carinskih uradnikov. Toliko drage volje v popravek, oziroma pojasnilo resnici na ljubo.

V sv. Ivanu se snuje zavarovalnica goveje živine. Osnovno zborovanje bo v nedeljo dne 16. t. m. ob 7. uri zvečer v dvorani «Narodnega doma». Vabljeni so torej posestniki svetoivanskega okraja, da se v velikem številu udeležijo tega zborovanja, kajti od prave sestave odbora je odvisno vse bodoče delovanje. Že na posvetovanju, ki so je imeli posestniki minole nedelje, se je vsestranski priznavala potreba take zavarovalnice. Sv. Ivan sam na sebi ima nad 900 glav goveje živine. In ker ta okraj tudi sicer ne zaostaja v nobenem pogledu, uverjeni smo, da bo tudi ta nova družba prava uzor-zavarovalnica.

Iz sv. Ivana nam pišejo: Veselica otroškega vrtea vršila se je v četrtek ob veliki udeležbi občinstva. Zastopana je bila ženska podružnica po njenem odboru. Kako srečni so bili ti mali paglavčki, čital si jim lahko z obraza. In kaj bi tudi ne? Saj so vedeli, da vse to, kar se je pripravljalo lepega, je za nje, da je danes njih praznik. — Najprvo so molili, zatem peli in deklamovali v občo zadovoljnost. Ne bom ne dolgo opisoval točko za točko, saj je tako znano, čegava roka jih vodi in uči. Potem so bili pogoščeni z malinovcem in sladicami. Srečni, presrečni so se vračali domov in gotov sem, da taki dnevi jim ne izginejo nikoli iz spomina. Žal, da moram tukaj tudi grajati. Pri vsem tem, kar vidijo in slišijo, pošiljajo ljudje vendar jako malo otrok v ta vrtec. V takem kraju kakor je sv. Ivan, bi morali biti prostori pretesni.

Se vse premalo je zanimanja in agitiranja zanj. Priporočam torej, da mi o prihodnji «božičnici» ne bo treba delati takih op. zk., temveč, da bom z veseljem videl še enkrat toliko otrok, nego sem jih sedaj na veselici. Na delo torej!

V sobotnem izkazu darila za Ciril-Metodov dar se je vrnila neljuba pomota. Častiti gospod kapelan Zupančič je daroval 4 krone mesto sladčice otrokom otroškega vrtea pri sv. Ivanu. Nadalje je daroval rečni gospod še dve kroni ženski podružnici kakor Ciril-Metodov dar, in njega sestra gđ. Veronika, tudi dve kroni v ta namen. Gospa Grablovič je darovala 1 krono in g. Baretto 1 krono in ne 1 gl., kakor je bilo pisano. Gđ. Furlani je darovala 1 krono. Gospa Hvala 2 kroni mesto sladčice otroškemu vrtu in 2 kroni kakor Ciril-Metodov dar. Za otroški vrtec je spekla gospa Ponikvar štruce maslenega kruha, in gospa Slavik «kugluf». Gospe Vatovec Ivana in Vatovec Jožefa sta prinesli bombonov. Mala Vera je nabrala 27 kron.

Odpust na zemljiškem in hišnem davku in znižanje glavnega zneska pridobnine. Finančni minister je izdal ukaz od dne 28. m. m., s katerim se določa odpust na zemljiških in hišnih davkih, predpisanih za leto 1899, ter znižanje glavne svote pridobninskega davka. Odpust na zemljiških davkih znaša 12 1/2 %, a na hišnih davkih 10 2/10 %; 5% davek od dohodkov poslopij, ki so svobodna davka, ne uživa tega odpusta. — Glavni znesek pridobnine, ki se je za prvo priredbeno dobo določil na 17,732.000 gld., se je znižal na 17,457.440 gld., torej za 23.7% od onega zneska, katerega bi bile te vrste pridobivanja morale plačati za leto 1898, po prejšnjih davčnih zakonih.

Načelnistvo kolodvora južne železnice nam javlja, da bo v četrtek dne 20. t. m. v magazinu II. za izročanje vožnih pošiljatev v II. nadstropju vršila dražba pošiljatev, ki ni so bile dvignene. Predmeti, ki se imajo prodati, se oddajo onemu, ki največ ponudi. Kupnino je položiti takoj in odpeljati kupljene stvari. Pod vzkliceno ceno se ne bo prodajalo. Seznam predmetov je razgrujen v atriju kolodvora.

Iz Opatije javljajo: Zadnji imenik gostov dne 10. t. m. izkazuje 7501 strank s 12.459 osebami. Dne 7. t. m. je bilo 864 oseb v tukajšnjem zdravilišču.

Zavarovalnica goveje živine v Bazovci priredi dne 6. avgusta javno tombolo. Dobitki bodo predmeti, važni za kmetijstvo. Opozorjamo torej kmetovalce na to tombolo.

Lloydov parnik «Bohemija» je prispel danes iz Aleksandrije v naše pristanišče. Kapitan mu je Josip Costanzo. Na krovu je 122 potnikov prvega in drugega in 50 potnikov tretjega razreda. Parnik se je podal neposredno v lazaret pri sv. Jerneju zaradi karantene.

Iz-pred naših sodišč. (Oderuštvo.) Včeraj se je na tukajšnjem deželnem sodišču pod predsedništvom dež. sod. svetnika Pederzollija dovršila razprava proti Manfredu Pedrini, 34-letnemu krčmarju iz Dola in Antonu Della Menica, 58-letnemu briven iz Benetek, ki sta bila tožena zaradi oderuštva. Oba obtožena so spoznali krivima ter ob sodili Pedrinija v 6-mesečni strogi zapor z enim postom vsakega meseca ter v plačilo globe v znesku 500 gld. in izgon iz naše države; Della Menica je dobil 2 meseca strogega zapora, poostrogega z enim postom vsakega meseca.

Ne igrajte se z mačkami! Ne mislimo na tiste mačice v človeški podobi, ki imajo kaj gladke tačice, a ti z njimi razparajo žepe in opraskajo sree — ampak na prave naravoslovne mačke. Ribič Dragotin Varagnolo se je namreč včeraj na ribjem trgu kratkočasil z neko mačko. Žival pa je bila slabe volje, skočila je v ribiča, ga opraskala po obrazu ter ranila na roženici desnega očesa. Varagnolo se je zatekel v društvo «Igea», kjer so ga obdržali v zdravljenju. En teden najmanj bo imel časa premišljati o svarilu: «Ne igrajte se z mačkami!»

Prizor iz zakona po načelih «svobodne ljubezni». Včeraj popoldne je prišel na policijski komisariat pri Sv. Jakobu kočijaž A. S. ter je pripovedoval, da je bil prišel malo poprej v svoje stanovanje v ulici Riguti št. 29, ter zahteval od svoje lepše polovice, 43-letne K. S., da mu da 20 nvč. Ker mu ni hotela dati zahtevanega denarja, nastal je prepir. Katarina je hotela iti iz

hiše, on pa ji tega ni pustil. Zato je stopila na okno, s katerega je pala na dvorišče, kake 4 metre globoko in se poškodovala.

Inspektor g. Nemarnich je obvestil o dogodku zdravniško postajo ter se sam podal h Katarini, katero je izprašal o dogodku. Katarina je potrdila, da je res, kar je pripovedoval on o vzrokih prepira. Rekla pa je, da je hotela splezati na dvorišče, kakor je to že večkrat storila. Teshaj je prihitel S., jo zgrabil za roke in jo nekaj časa držal v zraku, potem jo je izpustil, da je pala v globino. Vsled te pripovedi so S.-a zaprli.

Katarina je lahko poškodovana na levem bedru. Zdravnik zdravniške postaje ji je podelil potrebno pomoč.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 13. julija ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari, vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici S. Giovanni št. 6, klobuki in slamniki; v ulici Nuova št. 26, štačunarska oprema; v Chiadinu št. 661, vino in steklenice (botilje); v ulici S. Marco št. 8, hišna oprava.

Različne vesti.

Povodenj v Galiciji. Iz Lvova poročajo: Vsled mnogega dežja sta se reki Visla in Kosarava deloma razlili čez bregove ter preplavili mnogo vasij, odnesli mostove ter povzročili velikansko škodo. Tudi v drugih rekah stoji voda visoko. Namestništvo je prebivaleem, prizadetim po povodnji, nakazalo podpore.

Štrajk v Brnu. Iz Brna poročajo dne 10. t. m.: V ponedeljek ob 6. uri zjutraj se je imel vršiti velik shod tukajšnjih tkalcev, da se dogovore o uri, o kateri bi se imelo začeti delati. Zbralo se je kakih 500 ljudi. A sklicevalci so jih pozvali, naj odidejo vsak v svojo tovarno ter da začnejo delati, kakor so se bili dogovorili z delodajalci. Samo kakih 3—400 vezalcev hoče štrajkati še ves rekoči teden.

Zadnja razbojnika, ka-li? Iz Sassari javljajo dne 11. t. m.: Dva bandita, ki sta na večerajšnjem boju v gozdu pri Morgogliji ostala živa, sta ustrelila nekega vojaka, ki je bil zapustil patrolo ter šel pit. Pok so slišale bližnje straže. Prihitel je neki podčastnik in več vojakov; ti so ubili oba razbojnika. Upajo, da so s tem uničeni vsi banditi v okraju Nuoro. — Tekom zadnjih dveh mesecev so prijeli kakih 64 roparjev, med njimi 25 takih, za katerih glave so bile razpisane nagrade. — Lepe razmere v odrešeni Italiji!

Delavsko gibanje. Iz Prage poročajo dne 11. t. m.: V tovarni za poljedelske stroje Umrath in dr. je nastal danes delni štrajk, katerega se je udeležilo okoli 100 delavcev kovinske stroke.

Z Dunaja brzojavljajo dne 11. t. m.: Sodišče je danes obsodilo voditelja delavcev Bretschneiderja, katerega so zaprli o priliki zadnjih demonstracij, v šesttedenski strogi zapor.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopije).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Sladkor kakor živež v vojski. Na Nemškem so poskušali z najboljšim uspehom sladkor kakor živež v vojski. Sedaj pa je centralno društvo avstrijske sladkorne industrije prosilo vojno upravo, da se poskusi tudi v naši vojski s sladkorjem kakor živežem. Nekaj tovarnarjev je v ta namen stavilo 300 stotov sladkorja v vrednosti 5000 gl. brezplačno na razpolago. Če imenovano društvo doseže svoj namen, bi to bilo velike važnosti za razvoj naše sladkorne industrije.

Ladija se je potopila. Kakor poročajo iz Halifaxa dne 11. t. m., se je ameriški parnik »Pleton« na potu iz Novega Yorka v Halifax St. John pri nekem otoku blizu Halifaxa popolnoma potopil. Parnik je poln vode. Potniki, katerih je bilo mnogo, so rešeni.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Celovec 12. Državno pravdnštvo je dalo zapreti nekega peka, kateri je na sumu, da je umoril sodnega pristava Hallada iz Beljaka. To drzno umorstvo je povzročilo veliko vznemirjenje po vsej deželi in se kaže povsodi globoko sočutje do družine nesrečnega pristava.

Dunaj 12. Današnja »Wiener Zeitung« javlja, da je cesar sekijskega svetnika v finančnem ministerstvu, dra. Friderika Ploja in deželnega odvetnika v Brnu, Avgusta Popelko, imenoval svetovalec na upravnem sodišču. (Ploj je Slovenec tu dobi slovenski referat.)

Madrid 12. Komora je pričela razpravo o proračunu, tičočem se zakonskega načrta o unifikaciji državnih dolgov.

Rim 11. »Agenzia Stefani« javlja, da so generala Giletta, ko je došel v Piacenzo, na ukaz vojnega ministra dejali v strogi zapor.

To odredbo si tolmačijo tako, da je hotela italijanska vlada pokazati, da ni v nikaki zvezi z lahkomišljenostjo tega generala. V Franciji da je ta naredba napravila prav ugoden utis, ker jo smatrajo kakor dokaz lojalnosti italijanske vlade.

Valencia 12. Oblasti so sklenile, da se obredno stanje odpravi.

Pariz 12. Quesnay de Beaurepaire je dopisal generalnemu poveljniku X. voja, vojnemu ministru in ministerskemu predsedniku ulogo, v kateri obdolžuje Dreyfusa, da je že najmanj 10 let sem izdal drugimi vlastimi tajne in varnost države zadevajoče spise. Beaurepaire zahteva, naj mu dovoli, da predloži dokazov za svojo obdolžitve.

Bruselj 12. »Patriote« javlja, da so v Antverpeni delavei različnih kategorij v pristaniških nastopili štrajk.

Lilla 12. Ker je oblast odstopila od postopanja proti patru Flamidiano (katerega so bili obdolžili, da je oskrnil in potem umoril nekega dečka), so navstale velike demonstracije. Nekaj tisoč demonstrantov je drvelo po ulicah kričaje: Doli z jezuviti! Izgredniki so razbili šipe na hišah, kjer se nahajajo uredništva konservativnih listov.

Via Valdivia št. 2, (v lastni hiši)	
Obična resereta dobickov	1.187.181-86
Resereta na življenje	500.000-00
Resereta specijalnih dobickov za	413.331-88
Resereta za kurzo, bilanca (H)	333.822-42
Resereta za kurzo, bilanca (A)	49.465-07
Resereta za kurzo, bilanca (B)	500.000-00
Resereta za kurzo, bilanca (C)	1.632.248-22
Resereta za kurzo, bilanca (D)	13.326.316-98
Resereta za kurzo, bilanca (E)	4.000.000-00
Glavna družina	
Glavna družina in resereta družine dne 31. decembra 1892:	
proti požaru, prevozu po suhem, rekan in morju, zavaruje	
Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu	

URAR

sposoben v popraviljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vraspečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Pomadee pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII. Deutschegasse 8.**

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2°/₁₀₀ proti 5 dnevni odpovedi
" 2°/₁₀₀ " 12 " "
" 3°/₁₀₀ " 4 mesečni " "
" 3°/₁₀₀ " 8 " "
" 3°/₁₀₀ " 1 letni "

Napoleone:

po 2°/₁₀₀ proti 20 dnevni odpovedi
" 2°/₁₀₀ " 40 " "
" 2°/₁₀₀ " 3 mesečni " "
" 3°/₁₀₀ " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2°/₁₀₀ do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo kateri si bodi uradni ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tujakšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Blag. gospod
Gabr. Piccoli,
lekarnar „pri angelu“,
dvorni založnik Nj. svetosti
papeža Leona XIII.,
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Brezje na Spodnjem Stajarskem, 14. nov. 1898.
Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepirali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katere je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvirno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujejem s tem, da Vam izročam svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno skatljico tinkture za želodec z 12 terimi stekleničkami in jeden lonček Glicerina Crème.

S spoštovanjem

Tomaž Dobek.

Poslajte mi s poštnim povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničke izvrstne „želodčne esence“, ki se rabi z najboljšim uspehom

Ježef Černko, župnik,
Fuhred.—Stajarsko.

Poslajte mi s poštnim povzetjem 12 steklenice Vaše želodčne tinkture. Naš gosp. župnik Belec jo vsakemu bolehnemu prav gorko priporoča in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem

Ivan Vidas

pri Sv. Martin-u, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica d' Albona, Istra.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

Ivan Čeh

trgovec z vinom v Roču (Istra)
poleg postaje ima na prodaj 30
hektolitrov dobrega vina.

Pomladansko zdravilj

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni evet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni **PRAXMARER „Al due Mori“ v TRSTU, veliki trg.**

Tudi za 50 nvč. v markah dopolnje se franko.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Tvrdka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemaleem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkon-

kurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	po 15 nvč.
garantirane	
Fini perkal za srajce	24 "
Oxford, barve garantirane	19 "
Francozki sateni	28 "
Piquet, barvan i t. l. z. elek. ba	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
" moške obleke širina 150 cm.	90 "
Alpagasor ni za ženske obleke velik.	
izbor	50 "
Kotenina	13 "
" bela	21 "
Navidezno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
" za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chiffon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in	
barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderoi, zadnji kraj	60 "

Velik izbor

trakov, šipk, bordur, vezenj, svil in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe moških oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in prituk. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricole«, na željo poštno prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijanska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni bati konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gl. 32, in 34 — **Dalmatinsko** po gl. 30 in 32. — **Opollo fin** po gl. 34, italijansko po 28 in 32 v vsakej množini v sodčih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vzprejemajo se direktno v zalogi po p. dopisnicah.